

טקסט לתערוכה.

יום רביעי בלילה.

אחד מהדברים שהכי חסרים לי בטקסטים על אמנות זה סוג של יושרה. אפשר למצוא בהם לרוב ציטוט של פילוסוף או פסיכולוג שבקושי מדבר על אסתטיקה. לעיתים נדירות החיבור יגיד יותר מאשר על ההשכלה של הכותב\ת, והבקיאות שלהם בשפה של האמנות. שזה לא לומר שהשפה של האמנות היא שקרית. אבל זה לא מה שהייתי רוצה לייצר עכשיו.

במקום אני אנסה להיות כנה ככל הניתן. בכל מה שנוגע לאסתטיקה שתבחר במוצא הקל יותר, כנות היא משהו מסובך. אם לוקחים את הקלישאה של גבר שבוגד באשתו, היא תופסת את שניהם במיטה והוא אומר לה 'זה לא מה שאת חושבת'. השקר הזה כמו רוב השקרים נובע מרצון להפוך את הכל לקל ונינוח או טוב ויפה. הייפוי יכול להשיג רגיעה. במובן הזה אין אמת ושקר, אלא יש אמת ואסתטיקה. היום הוא רביעי לפנות בוקר. מספר ימים לא הצלחתי לישון בגלל התערוכה. לא הרגשתי שאני מצליח למצוא את הרעיון שאני רוצה לבטא.

איך למלא את האמבטיה עם העקב בחורף -

לפעמים אין בנמצא פקק במידה הנכונה. וצריך למלא את האמבטיה עם העקב. בקיץ אין זו בעיה. ואפשר בקלות להכניס את העקב כדי לסתום את החור ולחכות שהמים יתמלאו. בחורף מפני שלא נעים לחכות באמבטיה בקור מוטב למצוא מים פושרים - חמימים לשלב ההתחלתי ושמם את המתג שמשנה בין מים מהברז למים בראש המקלחת (טוש). שוכבים עם העקב בעת שהמים מתמלאים לאט ומחזיקים את ראש האמבטיה, מטים אותו ומזיזים הלוך וחזור כדי להתחמם. פעולה זו דומה ללשפוף מים על דג כדי שישרוד. אולי. לאחר שיש מספיק מים באמבטיה ניתן להעביר את המתג לברז בלבד ואז להוסיף מים רותחים למים החמימים.

בשלב זה של מילוי האמבטיה נפלתי למלכודת של פיצוי יתר. המים היו בסוף חמים מידי והרגשתי כיצד לעולם לא אוכל לצאת משם. הרגשתי כמו לובסטר אדום במים רותחים. חשבתי לקרוא לשרי שתבוא לעזור לי לצאת. או שתמזוג פנימה קנקן מים קרים, אך ידעתי שיש לה הרבה טרדות ושהיא מתכוונת לצאת. המחשבה שלי עשתה מעקף מלנסות לבקש עזרה הישר אל המנגנון העתיק של לנסות למצוא פתרון לבד. רוקנתי בחזרה את המים באיטיות ושכבתי בחצי אמבטיה של מים. העדפתי למות מאשר לקום. עצם הרעיון של לעבור מאופקי למאונך היה מעייף. למצוא את כל הטקס של הבגדים והכפתורים והכיסים וללכת לחדר השני נשמע מכאיב כמו עבודה בלתי משתלמת. נראה עדיף למות. האם יש חיות שמעניין אותם למות? כמו למשל הצבים והשרצים שנתקעים על גבם והופכים למזון לשחפים. האם הרעיון מאחורי אבולוציה הוא שיש יצורים הנכונים למות? ארזתי את כל האברים שלי, הגידים והנימים והעצמות לתוך מגבת. ביקשתי משרי שתביא לי בירה שחורה. נשארתי לה ארבע דקות

גלריה רוזנפלד לפרטים נוספים: שעות פתיחה: Opening hours:

Mon.	by appointment	ב'	Email: gallery@rg.co.il	דוא"ל:	שביל המפעל 1, בניין 6,
Tues.-Thur.	12:00-19:00	ג'-ה'	Web: www.rg.co.il	אתר:	חל אביב-יפו, 66535
Fri.	11:00-14:00	ו'	Tel: +972 (0) 3.5229044	טל':	1 Shvil HaMif'al st.,
Sat.	11:00-13:00	שבת	Fax: +972 (0) 3.5232991	פקס:	Tel Aviv-Yafo, Israel

אוסף של רגעים, כן

יום שלישי לפנות בוקר. יש לי מאות מיילים שלא קראתי עדיין. רובם קשורים לעבודה. אני כותב מכתב חזרה לתמרה שרייבר שנמצאת בברלין. היא מדברת על הנרטיב המומצא של הזיכרונות שלה אחרי שנתקלה במכתב משבוע שעבר, ועל כתיבה כסימון של נרטיב אחד מובדל. היא מבוססת בברלין ונשבעת שלא תשוב לעולם. אני מבין לליבה. אחר כך אני מתפנה לענות לאח שלי שנמצא ליד משיגן. הוא שואל אותי אם אני רוצה שהוא ישלח לי ספרים. אני מספק לו רשימה קצרה ולא מתוחכמת במיוחד: המכתבים של סמואל בקט, המחברות של פול קליי, ספר שירים של מרק סטרנד. אני לא באמת זקוק לספרים. שולחן העבודה מלא בהם. יש בו שש ערמות שמאיימות ליפול. בערמה הקרובה יש את ויטרוביוס – על אודות האדריכלות, ברברי בגן של זביגנייב הרברט, במעגל של אלתרמן, אדריכלות מתחילת המאה בסן פרנסיסקו, האוטוביוגרפיה השנייה של אגאתה כריסטי, מסיבת קוקטייל של ט.ס. אליוט ועוד. על הערמה מאחוריה מונחת סלסלה חומה מהום סנטר עם כדורים.

אני חושב על לשלוח לו תמונות וסרטי וידאו קצרים שצילמתי בפלאפון במקום לנסות לנסח מכתב ארוך ומתחיל לנבור בקבצים על המחשב. יש שם מאות סרטוני וידאו ותמונות. אני מוצא וידאו אחד שלו ושל אבא שלנו כשהם ליד המקרר. כל הסרטונים באורך של פחות מדקה. נבירה עמוקה יותר מעלה סרט שלו שצולם במצלמה דיגיטלית ישנה. הוא בן 15 בערך ויושב על כיסא פלסטיק בארוחה משפחתית בחוץ. חשבתי לנסות לחבר את כל הרגעים שיש לי מצולמים ולראות באיזה אורך יצא הסרט. חלקים רבים נאבדו שהמחשב הקודם קרס. חשבתי גם על לזקק את הרגעים שמעניינים יותר חזותית.

מרצה פעם דיברה על זמן קולנועי. על איך רואים משהו עולה על מטוס ואז בפריים הבא הוא מגיע ליעד. היא אמרה שקולנוע מזכך את הרגעים שחשובים לעלילה. אני חושב שקולנוע מבטל את הרגעים שהיינו רוצים להיפטר מהם. כמו 12 שעות של ישיבה במטוס. התרבות הדיגיטלית שוקדת במהירות גבוהה יותר ותוך שימוש בקולקטיב על מציאת הרגעים הראויים. שאר הטכנולוגיה מתכווננת על העלמת הרגעים מהם יש להיפטר עד שלבסוף לא יהיו זמני המתנה שגם נדחקים לרוב מהזיכרון. מכל הקבצים אלו הרגעים היחידים שמצאתי את הזמן לצלם. האוסף של רגעי ההמתנה שלי יוצר קובץ שגם לי אין רצון בו.

נשאר רק שבוע ויום עד התערוכה. יש ציורים במסגור. יש לי רעיונות, אבל אינני מוכן כלל.

אני מניח שהנושא הכללי של התערוכה הוא תיעוד

(בטון הומוריסטי) הגל אמר בדיאלקטיקה של ההכרה שתינוקות מגיעים בשלב מסוים לאסימילציה עם המציאות בעקבות ההבנה שהעולם נפרד מהם. בפסיכולוגיה התפתחותית יש שלב של קריינות. לאחר

גלריה רוזנפלד			לפרטים נוספים:		Opening hours: שעות פתיחה:
שביל המפעל 1, בניין 6, חל אביב-יפו, 66535 1 Shvil HaMif'al st., Tel Aviv-Yafo, Israel	דוא"ל: gallery@rg.co.il		Email:		ב' by appointment
	אתר: www.rg.co.il		Web:		ג'ה' 12:00-19:00
	טל: +972 (0) 3.5229044		Tel:		ו' 11:00-14:00
	פקס: +972 (0) 3.5232991		Fax:		שבת 11:00-13:00

שנוצרת ההבנה שיש יצורים שונים ממך, ושהם לא חלק מתוך הגוף המוכר מתחילים לקריין לאותם יצורים חיצוניים ולהתייחס אליהם כסוג של קהל.

(בטון קודר) כאשר הייתי ילד דמיינתי שאני מדבר עם קהל דמיוני.

(חזרה לרגיל) אני מניח שנושא התערוכה הוא ניסיון כושל ליצור רצף בין דברים.

יום חמישי לפנות בוקר, חזרתי רק באזור שעה שמונה מהמשרד. עדיין אין הודעה לעיתונות. אני יושב ומסיים לתפור את הקצוות. שרי חולה ואני מכין לה תה פעם נוספת. אין כלים בבית אז אני משתמש במכסה הפלסטיק הכחול של הסוכר כדי לשים סוכר וגאה בעצמי על התושייה, עד שאני מגיע לשלב שבו צריך משהו בשביל לערבב אותו. לצורך הפעולה השתמשתי בידית של מצקת מרק. הכיור מלא רק בסכום. עדות שאכלנו בחוץ או בטייק-אווי כל השבוע. יש לי משרד וזו המשכורת הגבוהה ביותר שקיבלתי אי פעם. שבעת אלפים שקל בחודש. זה ביחד עם הכסף מביטוח לאומי מצליחים ליצור תחושה שיש ממה לחיות. אבל אני בחששות כל הזמן שזה עומד לקרוס, או שלא אעמוד בלחץ. מחוץ למשרד שלי יש את גשר מעריב. תמיד שנסעתי שם תהיתי איך זה מרגיש למי שיושב במשרדים ומסתכל על המכונות המוגבהות על רמפת הבטון והאספלט. עכשיו אני יודע.

יש לי חששות עמוקים שלא אצליח להגיע פיסית לתערוכה. אני לא עובד יותר על בדים ועם צבעי שמן. גם בגלל העלויות, גם בגלל שאין לי מקום, גם בגלל שהרופאה אמרה שלא כדאי. עטים ודיו וניירות הם סוג של דרגת אפס של עשייה אמנותית. אני חושש שהכאב יתגבר ולא אוכל להצליח להגיע ליום חמישי הבא בשלום. אני כרגע לא על כדורים לטיפול בקרוהן. בגלל שהם פגעו מידי במערכת החיסונית, ויש חשש למשהו נבזי בבלוטות הלימפה. עשיתי ביופסיה אתמול. חצי התקשתי ללכת לבד. גם כי שרי היתה מותשת, וגם כי רציתי להרגיש שאני מסוגל לעמוד בזה. ואכן חשתי גאווה ילדותית שיצאתי משם על הרגלים לכיוון תחנת מוניות. הלכתי גם אחרי הבדיקה וקניתי ארבעה דיסקים. כאב מעט להסתכל למטה לכיוון המדפים.

יום שלישי 5:48 לפנות בוקר

עברתי על הטקסט בלילה ולא הצלחתי להבין את הפסקה הראשונה. ניסיתי לאתר את הקו מחשבה שנראה לי ברור בזמנו. התעסקתי בתליה של התערוכה רוב היום ועבדתי רוב הלילה. עידו עזר לי להביא את העבודות מהמסגור. לקחנו את הרכב של הגלריה ונסענו, ראשית למלא דלק, אחר כך למסגור ובסוף אלי הביתה כדי להביא את יתר העבודות. ההיעדרות שלי מהעבודה במשך הימים הלחוצים ביותר בעיתון עשויה להביא לפיטורי. אני יודע ששוב אאלץ לנסות לעבוד היום תוך כדי ההקמה ושכדאי שאשן. אני מחכה לרגע בו אפסיק לחשוב. אני מריץ את האפשרויות להצבה. תוהה אם לשלב בסוף את הוידאו או לא. תוהה אם לקחת עוד הלוואה מלבד ה4000 שקל למסגור כדי לקנות מסך וידאו. אני רוצה לעשות עבודת קיר שתתכתב ישירות עם הוידאו, להקרין אותו על הקיר ולהעתיק

Opening hours: שעות פתיחה:

לפרטים נוספים:

גלריה רוזנפלד

Mon. by appointment ב'
Tues.-Thur. 12:00-19:00 ג'-ה'
Fri. 11:00-14:00 ו'
Sat. 11:00-13:00 שבת

Email: gallery@rg.co.il דוא"ל:
Web: www.rg.co.il אתר:
Tel: +972 (0) 3.5229044 טל:
Fax: +972 (0) 3.5232991 פקס:

שביל המפעל 1, בניין 6,
תל אביב-יפו, 66535
1 Shvil HaMif'al st.,
Tel Aviv-Yafo, Israel

דימוי מתוכו. אבל אם לא אצליח לישון לא אוכל לעשות כלום. יתכן ויעבור הרבה זמן עד שאצליח להירדם. כי אחרי כל תהליכי החשיבה האינטנסיביים יש את הכמיהה הארוכה לישון ורק אז יש שינה. אם אקנה רק מסך וידאו קטן אחד אולי זה לא יהיה נורא, מבחינה כלכלית כלומר. מחשבות עדיין מתקפלות לתוך רצף משונה. זה קצת כמו להסתכל על פרטיטורה של יצירה קלאסית. יש את ההמהום המשמשך, כמו הרעש של נחירות הכלבים שישנים לנו במיטה או צליל מתקן הקירור של המחשב כרגע. אלו כמעט ולא זזים ומקבילים לתפקיד הבס. מעליהם יש עוד תפקיד קצב של נשימה. למעלה יותר קיימת המחשבה על המשך השבוע הקרוב המורכבת מהמחשבה על הדברים שצריך לעשות או לבצע. המחשבה הזו נקטעת על ידי רצף קולות קבועים של חשש לבריאות וחשש מכישלון. אלו מונעות מהחובות שצריך לבצע מלהיות קו לינארי ורציף. מעליהן יש את קריאות הציפורים שמתחילות בשעה הזו. ודמיון של לעמוד בתוך שדה ריק לבד כאשר הקריאות ברקע. המחשבה הזו שהיתה יכולה להוביל לתוך שינה נקטעת שוב על ידי זרם שמרגיש כמו קו חשמל דק שעובר דרך המצח. יש סיכויים טובים שתכף אחשוב שכל התערוכה הזו היתה טעות. למחשבה הזו כמו לכל האחרות רצף טיעונים הגיוניים. הרבה פעמים גם אין קהל. ויש סיכוי טוב שיגיעו רק קומץ קטן של אנשים. משם אחזור לחשוב על הוידיאו. כשהתחלתי ללמוד אמנות ומוסיקה באוניברסיטה זה לא היה מתוך רצון לעשות אמנות ומוסיקה, זה היה מתוך רצון לחשוב על מה שאני רואה ומה שאני שומע. אני חושב שיש בזה מספיק בשביל להמשיך להתעקש.

הוידיאו

היום תליתי חלק גדול מהתערוכה. אני מותש לגמרי ובכאבים. כמעט שלוש וחצי בלילה. עידו ושרי עזרו לי. עם עידו סחבנו את הקרשים מנגריה שנמצאת קרוב בעזרת העגלה של הגלריה. לבשתי את הבלייזר שקניתי לא מאוד מזמן. הוא אפור ועשוי מצמר ככל הנראה. יש לו תווית בבטנה שעליה כתוב (מוריד את הבלייזר כדי לוודא) 'ללא חשש שעטנז', אחרי שחזרתי מההקמה חזרתי לעבוד עד לפני כשעה. עכשיו אני מנסה לפתור את הוידיאו. ההיגיון הפנימי שולט באופן התליה. יש שם משהו שאפשר להגדיר בצורה כללית כמיתוסים פרטיים. בגלל זה חשוב לי שיהיה הוידיאו, סוג של תזכורת למציאות קונקרטית. משהו סובייקטיבי אך שיהיה מוכר לא רק לי. ניסיתי להרכיב וידאו מהחלקים שמצאתי במחשב ללא עריכה. הפורמט לא עלה על המסך שקניתי אז הלילה אנסה לצרוב דיסק. זה לוקח די הרבה זמן אז אני תוך כדי עובר על הטקסט בשביל לחפש שגיאות טעויות. מחר כבר יום חמישי. הלחץ מתערבב עם התרגשות. אני שונא ואוהב התרגשות באותה מידה ומקווה שמחר יעבור בשלום. יש עוד הרבה זמן שיעבור עד אז.

שחר גולן סריג, דצמבר 2011

Opening hours: שעות פתיחה:

לפרטים נוספים:

גלריה רוזנפלד

Mon. by appointment ב'
Tues.-Thur. 12:00-19:00 ג'-ה'
Fri. 11:00-14:00 ו'
Sat. 11:00-13:00 שבת

Email: gallery@rg.co.il דוא"ל:
Web: www.rg.co.il אתר:
Tel: +972 (0) 3.5229044 טל':
Fax: +972 (0) 3.5232991 פקס:

שביל המפעל 1, בניין 6,
חל אביב-יפו, 66535
1 Shvil HaMif'al st.,
Tel Aviv-Yafo, Israel